

for elektricitet produceret på en fabriksny vindmølle, som ejeren af beviset opstiller. Det følger endvidere af § 17, at ejeren af et skrotningsbevis, som ikke er udnyttet til udbetaling af pristillæg efter § 16, kan overdrage skrotningsbeviset til andre. Der er ikke i vindmøllebekendtgørelsen stillet krav om, at beviset skal udnyttes i bestemte vindmøller, fx som i denne sag møller, der er beliggende inden for det amt, hvor de nedtagne møller, som ligger til grund for beviset, var beliggende. Det har netop været intentionen med skrotningsordningen, at skrotningsbeviserne kan udnyttes i nye vindmøller, som opstilles i forbindelse planlægningen hvor som helst i landet. I modsat fald vil bestemmelsen om overdragelse af et skrotningsbevis ikke få den betydning, som har været meningen med bestemmelsen.

Jeg mener derfor ikke, at Nordjyllands Amt og Brønderslev Kommune lovligt kan stille krav om, at skrotningsbeviser, der tænkes anvendt i amtet skal hidkomme fra møller, som er nedtaget i amtet. Jeg vil derfor anmode Energistyrelsen om at tage kontakt til amtet og kommunen med henblik på oplysning om, at vilkår af denne karakter ikke kan stilles i forbindelse med udnyttelse af skrotningsordningen.

Jeg agter ikke på baggrund af denne sag at videreføre skrotningsordningen i 2004.

Spm. nr. S 685

Til videnskabsministeren (14/11 03) af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Vil ministeren indhente en redegørelse fra centerlederen og formanden for Danmarks Humanistiske Forskningscenter om forløbet af det forsøg på pression over for centret, der er omtalt i Information den 12. november 2003 »Forskningscenter sendt til Gulag«, og tilkendegive sin politiske holdning til forløbet?«

Svar (4/12 03)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Som sagen er fremstillet i medierne, er der tale om, at der i forbindelse med finanslovsforhandlingerne skulle være pågået drøftelser mellem et medlem af Folketinget og et uafhængigt forskningscenter under mit ressortområde. Det er

disse drøftelser, jeg bliver bedt om dels at indhente en redegørelse fra centret om og dels tilkendegive min politiske holdning til.

Generelt er det min holdning, at politikere frit kan rette henvendelse til offentlige myndigheder med henblik på en drøftelse af de spørgsmål, man måtte ønske samtidig med, at uafhængige institutioner ikke er underlagt en loyalitetsforpligtelse i forhold til de ministre, hvortil de ressortmæssigt er tilknyttet.

Jeg er dog samtidig af den opfattelse, at det i spørgsmålet ønskede rejser nogle principielle spørgsmål. For det første mener jeg, at det må være Folketinget selv, der er den rette instans til at vurdere folketingsmedlemmers handlinger og ikke de enkelte ministre.

For det andet er Folketinget jo ikke en del af den offentlige forvaltning, hvorfor folketingsmedlemmer ikke er underlagt de forvaltningsretlige regelsæt. Det betyder, at ministre i sagens natur ikke har mulighed for at foretage en parts-høring af folketingsmedlemmer. Konsekvensen heraf er, at jeg ikke i den konkrete sag ville kunne høre begge parter over den i spørgsmålet omtalte redegørelse, og jeg finder det ikke naturligt at udtale mig om en sag alene på grundlag af oplysninger, som den ene part er fremkommet med.

På baggrund af ovenstående principielle overvejelser finder jeg det ikke korrekt at indhente den ønskede redegørelse fra Danmarks Humanistiske Forskningscenter.

Ad spm. nr. S 145

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Morten Homann stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 940, lød således:

Til skatteministeren (7/10 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af de tal, der fremgår af Skatteministeriets bidrag til Strukturkommissionen over ansatte i skatte- og afgiftsforvaltningen i de nordiske lande, oplyse antallet af ansatte i det danske skatteministerium og tilsvarende antallet af ansatte i skatte- og afgiftsafdelingerne i finansministerierne i Sverige, Norge, Finland og Island?«